

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-61(15)/11/AK

Warszawa, dnia 1 grudnia 2011 r.

DECYZJA nr DNR-1/85/2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. b i art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa artykułów dekoracyjnych – winogron nr art. DA588184 (kod EAN 5906075842253) oraz winogron nr art. DA588181 (kod EAN 5906075842246), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę „AGITAL” Grzegorz Starzyński, Romuald Kudrycki spółka jawna z siedzibą w Tychach, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 26 października 2011 r. przedsiębiorca „AGITAL” Grzegorz Starzyński, Romuald Kudrycki spółka jawna z siedzibą w Tychach (strona postępowania) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”) nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, iż artykuły dekoracyjne – winogron nr art. DA588184 (kod EAN 5906075842253) oraz winogron nr art. DA588181 (kod EAN 5906075842246) nie są bezpieczne i na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r.

Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) (dalej: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), w przypadku egzemplarzy ww. produktu, które nie zostały wprowadzone na rynek zakazał stronie postępowania wprowadzania ich na rynek i nakazał podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu; w przypadku zaś egzemplarzy przedmiotowego produktu wprowadzonych na rynek, nakazał stronie natychmiastowe wycofanie ich z rynku. W zakresie powyższych obowiązków, Prezes UOKiK nadał decyzji DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r. rygor natychmiastowej wykonalności. Ponadto, w związku z naruszeniem przez stronę postępowania art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 tej ustawy, Prezes UOKiK nałożył na nią karę pieniężną w wysokości 3 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji Prezesa UOKiK, która w jej opinii jest decyzją niewłaściwą, niesprawiedliwą i krzywdzącą. Strona postępowania zakwestionowała ocenę bezpieczeństwa produktów dokonaną przez Prezesa UOKiK w zaskarżonej decyzji, podnosząc, iż wprowadzane przez nią na rynek winogrona wykonane z tworzywa sztucznego nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia, nawet po ich połknięciu. Strona postępowania wskazała ponadto, iż produkty objęte przedmiotem postępowania były zakupione dawno temu, ich sprzedaż była jednostkowa, a w 2011 r. nie były przez nią wprowadzane na rynek. Strona podniosła również, iż ww. artykuły dekoracyjne nie są sprzedawane w hipermarketach zarówno z artykułami spożywczymi jak też przemysłowymi, lecz sprzedawane były jedynie przez niewielką ilość wyspecjalizowanych punktów sprzedaży i służyły jako artykuły dekoracyjne (np. do dekoracji salonów sprzedaży win, czy wykonania profesjonalnych scenografii w spektaklach teatralnych). Strona postępowania podniosła również, że w handlu występuje wiele produktów niebezpiecznych (np. alkoholi, rozpuszczalników), które również mogą zostać pomyłone z wodą lub sokiem, a ich spożycie przez dzieci – zwłaszcza po przelaniu ich do innych opakowań – stanowi o wiele poważniejsze zagrożenie dla ich zdrowia i bezpieczeństwa, przed którym nie chroni nawet odpowiednie oznakowanie i ostrzeżenia zamieszczone na opakowaniach produktów. Wskazano, że kwiaty i liście wykonane z tworzywa sztucznego znajdują się w masowej sprzedaży, a stosując podejście zaprezentowane przez Prezesa UOKiK w kwestionowanej decyzji należałoby wycofać z rynku wszystkie towary. Strona podniosła także, iż dowodem na słuszność jej twierdzeń jest fakt połknięcia przez dzieci różnych przedmiotów. Dla przykładu, strona postępowania wskazała na wiele zanotowanych przypadków poparzeń wrzątkiem z bezprzewodowych czajników, podnosząc,

iz nigdy nie slyszala o polkniciu przez dziecko sztucznych winogron. Niezaleznie od kwestionowania ustalen odnoszacych sie do oceny bezpieczenstwa produktow objetych zakresem decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 pazdziernika 2011 r., strona postepowania zarzucila Prezesowi UOKiK, iz ukaranie jej karą pienięzną za dawną, znikomą sprzedaż niszowych produktow, ktore nie stanowią realnego zagrozenia nie jest podyktowane troską o zdrowie konsumentow. Strona wskazala natomiast, iz jest to kolejne dzialanie administracji w celu zniszczenia spolki. Strona postepowania oswiadczyla, ze w ubieglym roku jej dzialalnosc poniosla straty, a w biezacych roku rowniez nie uzyskuje zyskow. Podniosla takze, iz dzialania administracji panstwowej zmusily ja do zaprzestania produkcji w ostatnich latach, mimo tego, iz byla to dzialalnosc rentowna oraz nieszkodliwa dla zdrowia i srodowiska. Strona postepowania poinformowala takze, iz na skutek tych dzialan znacznej redukcji uleglo zatrudnienie pracownikow, wskazujac, iz 150 zatrudnionych osob w chwili obecnej pozostalo 1,5 etatu. Strona postepowania oswiadczyla rowniez, iz w związku z nalozeniem przez Prezesa UOKiK kary pieniężnej konieczne bedzie zwolnienie pozostalych pracownikow i likwidacja spolki. Strona postepowania wskazala rowniez, iz pomimo faktu, iz kwestionowane produkty nie stanowią realnego zagrozenia, wykonala zalecenia pokontrolne związane z majaca miejsce w jej siedzibie kontrola Inspekcji Handlowej i nie prowadzi sprzedazy ww. artykulow dekoracyjnych na terytorium Unii Europejskiej. W związku z powyższym, strona postepowania wskazala, iz karanie jej za dostosowanie sie do zlych przepisow i bezsensownej ich interpretacji calkowicie podwaza zaufanie do organow panstwa.

W związku z powyższym, pismem z dnia 10 listopada 2011 r. Prezes UOKiK zwrócił sie do strony postepowania z prosba o wyjasnienie, na jakiej podstawie oparte sa jej twierdzenia, iz polknicie przez male dzieci plastikowych kulek imitujacych owoce winogron nie stanowi zagrozenia dla ich zycia i zdrowia – ewentualnie – przekazanie wynikow badan lub innych dokumentow potwierdzajacych powyzsze twierdzenie. Organ nadzoru prosil rowniez o wskazanie, skad strona postepowania posiada informacje, wskazujace, iz wprowadzone przez nia na rynek imitacje winogron nie znajduja sie w posiadaniu konsumentow, a jedynie wyspecjalizowanych podmiotow, jak wskazano we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Niezaleznie od powyższego, majac na uwadze okolicznosc powolywania sie przez strone postepowania na wykonanie zalecen pokontrolnych, a takze zaprzestanie sprzedazy kwestionowanych artykulow dekoracyjnych na terytorium UE, Prezes UOKiK zwrócił sie do strony postepowania z prosba o przekazanie informacji na temat dzialan podjetych w tym zakresie i przekazanie potwierdzajacych te dzialania dowodow oraz wskazanie, dlaczego kwestionowane imitacje srodkow spozywczych sa dostepne w aktualnej

ofercie zamieszczonej na stronie internetowej na stronie internetowej strony postępowania (www.agital.pl). Jednocześnie, w tym samym piśmie, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o jej prawach wynikających z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.).

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw i nie odniosła się do powyższego pisma Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma charakter ponownego rozpatrzenia sprawy, jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Biorąc pod uwagę zarzuty i argumenty przedstawione we wniosku z dnia 26 października 2011 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r. Prezes UOKiK uznał, iż stroną postępowania kwestionuje powyższą decyzję administracyjną w całości.

Przede wszystkim, stwierdzić trzeba, iż wniosek strony postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r. sprowadza się do kwestionowania oceny bezpieczeństwa produktów, dokonanej przez Inspekcję Handlową oraz Prezesa UOKiK. Z uwagi na powyższe, należy zauważyć, iż w piśmie z dnia 9 czerwca 2011 r. informującym stronę o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa artykułów dekoracyjnych, Prezes UOKiK informował, iż jedną z przesłanek do umorzenia tego postępowania jest przedstawienie przez nią dowodów potwierdzających bezpieczeństwo ww. produktów. Strona postępowania nie przedstawiła dowodów na powyższą okoliczność zarówno w toku postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r., jak również w toku postępowania wszczętego na skutek złożenia przez nią wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej przedmiotową decyzją.

Z uwagi na powyższe, dokonując oceny bezpieczeństwa kwestionowanych artykułów dekoracyjnych imitujących owoce winogron organ nadzoru rynku opierał się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy, z których w jego opinii, w sposób jednoznaczny wynika, iż

kwestionowane produkty, z uwagi na posiadane cechy zewnętrzne (wygląd przypominający kiść winogron), wielkość poszczególnych elementów tych produktów (pojedynczych kulek wykonanych z tworzywa sztucznego), a także okoliczność, iż elementy te mogą być z łatwością oddzielone od produktu jako całości, uznać należy za niedozwolone imitacje środków spożywczych w rozumieniu § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie dodatkowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i znakowania produktów, które stwarzają zagrożenie dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie (Dz. U. Nr 71, poz. 644). Zgodnie z tym przepisem bowiem, produkty, które stwarzają zagrożenie dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie zwane „imitacjami”, nie mogą posiadać cech i właściwości wywołujących u konsumentów, zwłaszcza u dzieci, przeświadczenia, że są to środki spożywcze, jeżeli próba konsumpcji imitacji może powodować zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi.

W kwestionowanej przez stronę postępowania decyzji administracyjnej, Prezes UOKiK, dokonując oceny bezpieczeństwa produktów, opierał się na badaniach organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej. W opinii tego wyspecjalizowanego organu kontroli, istnieje znaczne podobieństwo tych produktów z prawdziwymi owocami winogron. Doświadczenie wskazuje, że często tego typu produkty są stawiane np. na stole, w misie lub koszu i służą jako dekoracja. Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykazały także, iż poszczególne elementy kwestionowanych imitacji (wykonane z tworzywa sztucznego kulki przypominające pojedyncze owoce winogron) całkowicie mieszczą się w cylindrze do badania małych części, będącym urządzeniem pomiarowym o średnicy równej średnicy przełyku dziecka. Ponadto, w trakcie oceny organoleptycznej produktu stwierdzono, że „kulki winogron” przy użyciu nieznacznej siły ulegają oddzieleniu od „gałęzi”, do której zostały przymocowane. Powyższe doprowadziło do uznania, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż w przypadku pomylenia tych produktów z prawdziwymi owocami i próby ich konsumpcji, w szczególności przez małe dzieci, czy osoby niepełnosprawne i nieporadne, zagrożone zostanie zdrowie, a nawet życie ludzi. Podkreślić należy, że inspektorzy Inspekcji Handlowej oceniając bezpieczeństwo produktów będących przedmiotem niniejszego postępowania dokonali szacowania ryzyka, zgodnie z Decyzją Komisji Europejskiej z dnia z dnia 16 grudnia 2009 r. 2010/15/WE ustanawiającą wytyczne dotyczące zarządzania wspólnotowym systemem szybkiej informacji „RAPEX” i uznali, że jest ono wysokie. Prezes UOKiK podzielił tę ocenę i oparł się również na specjalistycznych opiniach medycznych z zakresu pediatrii i

laryngologii, których treść została przytoczona w skarżonej decyzji nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r. W opinii Prezesa UOKiK, w okolicznościach niniejszej sprawy, prawdopodobieństwo próby konsumpcji przez małe dzieci kwestionowanych artykułów dekoracyjnych spotęgowane jest ich atrakcyjnym wyglądem, wskazującym na inne niż rzeczywiste przeznaczenie. Należy bowiem mieć na względzie, iż jakkolwiek niemożliwe jest powstrzymanie małych dzieci przed braniem do ust różnego rodzaju przedmiotów i uchronienie ich przed wszystkimi potencjalnymi zagrożeniami z tym związanymi, w przypadku kwestionowanych produktów, próba ich konsumpcji jest wysoce prawdopodobna, gdyż produkty te przypominają winogrona, tak więc dziecko nie zdaje sobie sprawy, że owoc, po który sięga nie jest przeznaczony do jedzenia. Nie bez wpływu na dokonaną przez Prezesa UOKiK ocenę bezpieczeństwa produktów był również fakt, iż w Europejskim Systemie Szybkiej Wymiany Informacji o Produktach Niebezpiecznych – RAPEX znajduje się szereg produktów imitujących środki spożywcze. W szczególności, wskazać można na kilka notyfikacji, dotyczących produktów imitujących owoce winogron, które ludzko przypominają artykuły dekoracyjne będące przedmiotem postępowania (np. nr 1360280/11 z Hiszpanii, nr 26311003/10 i nr 2750731/08 z Francji, nr 24400850/09, nr 24410851/09 i nr 2442/0852/09 z Austrii, nr 3410127/09 i nr 28190706/07 z Grecji, czy nr 20160462/07 z Bułgarii). Powyższe potwierdza, iż ocena bezpieczeństwa produktów objętych zakresem kwestionowanej decyzji administracyjnej nie jest odosobniona, i tego typu produkty są również uznawane za niespełniające ogólnych wymagań bezpieczeństwa przez władze innych państw Unii Europejskiej, a w konsekwencji - wycofywane z obrotu. Zadaniem Prezesa UOKiK jest zapewnienie takiego samego poziomu bezpieczeństwa polskim konsumentom jak w pozostałych państwach Unii Europejskiej, w związku z tym, nie może pozostawać biernym w sytuacji, gdy posiada wiedzę o stwarzanych przez nie zagrożeniach.

Z uwagi na powyższe względy Prezes UOKiK nie może zgodzić się z argumentami strony postępowania wskazującymi, iż artykuły dekoracyjne imitujące winogrona nie stanowią realnego zagrożenia dla konsumentów. Podnoszone przez stronę zarzuty wskazujące na występowanie na rynku produktów znacznie bardziej niebezpiecznych dla dzieci nie ma wpływu na przedmiot niniejszego postępowania. Prezes UOKiK nie kwestionuje stanowiska strony postępowania, która twierdzi, iż np. alkohol, czy rozpuszczalnik również może zostać pomyłony z innym napojem, zwłaszcza po przelaniu go z oryginalnego opakowania. Należy natomiast stwierdzić, iż powyższa okoliczność pozostaje bez znaczenia na treść rozstrzygnięcia niniejszego postępowania, w szczególności nie umniejsza zagrożeń związanych z używaniem produktów będących jego przedmiotem. Stanowisko

zaprezentowane przez stronę postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, sprowadzające się do negacji możliwości uznania za niespełniający wymagań bezpieczeństwa produkt, tylko z uwagi na fakt, iż w powszechnym obrocie znajdują się również produkty, które mogą stanowić zagrożenie dla konsumentów nie zasługuje na aprobatę.

Ponadto, w opinii Prezesa UOKiK, nie zasługują również na uwzględnienie argumenty strony postępowania, wskazujące, iż wprowadzane przez nią na rynek produkty trafiły jedynie od wyspecjalizowanych podmiotów (takich jak producenci win, czy scenografowie) oraz, że sprzedaż ww. produktów przez stronę miała charakter jednostkowy. Zauważyć bowiem należy, iż strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów, które potwierdzałyby powyższą okoliczność, pomimo prośby Prezesa UOKiK o przekazanie informacji wskazujących, skąd strona posiada taką wiedzę. Tymczasem zauważyć można, iż wśród dystrybutorów, którym kwestionowane artykuły dekoracyjne sprzedane zostały w samym 2010 roku jest chociażby przedsiębiorca prowadzący hurtownię i sklep internetowy artykułów dekoracyjnych. Ponadto, kontrola Inspekcji Handlowej mająca miejsce w Centrum Ogrodniczym ROL-PEST sp. z o.o. z siedzibą w Żołędowie wykazała, że kontrolowany przedsiębiorca zakupił kwestionowane artykuły dekoracyjne od dystrybutora strony postępowania oraz że produkty te oferowane były do sprzedaży konsumentom. Powoływanie się przez stronę na okoliczność, że wprowadzane przez nią na rynek produkty nie były sprzedawane w hipermarketach nie wpływa na ocenę ich bezpieczeństwa. Zauważyć należy, iż organ nadzoru nie ma możliwości sprawdzenia wszystkich dużych sklepów, co sugeruje stronie w swym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, celem ustalenia, czy kwestionowane w niniejszym postępowaniu imitacje winogron są w nich dostępne. Tak samo również strona postępowania nie ma możliwości kontrolowania dystrybutorów, którym sprzedaje kwestionowane produkty, w sposób który pozwoliłby wykluczyć ich oferowanie konsumentom. Natomiast zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala stwierdzić, iż pomimo odległego okresu, w którym strona postępowania dokonała importu kwestionowanych imitacji, produkty te w dalszym ciągu znajdują się na polskim rynku i są dostępne dla konsumentów. Co więcej, produkty te, pomimo deklarowanego przez stronę podjęcia działań polegających na wstrzymaniu ich sprzedaży, cały czas dostępne są na jej stronie internetowej, o czym świadczy chociażby znajdujący się w aktach sprawy wydruk komputerowy ze strony internetowej www.agital.pl z dnia 9 listopada 2011 r., z którego wynika, iż strona postępowania oferuje sprzedaż kwestionowanych artykułów dekoracyjnych w opakowaniach po 24 lub 480 sztuk. Mając na uwadze powyższe, uznać należy, iż produkty objęte zakresem niniejszego postępowania nadal oferowane są konsumentom na polskim

rynku, a fakt ich dostępności również w internecie sprawia, że argumenty zaprezentowane przez stronę postępowania są nietrafione.

Konsekwencją zarzutów odnośnie oceny bezpieczeństwa produktów dokonanej przez Prezesa UOKiK w decyzji nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r., jest również okoliczność kwestionowania zasadności nałożenia na nią kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Strona postępowania wskazała, iż karanie jej za dawną, znikomą sprzedaż „niszowych” artykułów podważa zaufanie do organów państwa i nie jest spowodowane troską o zdrowie konsumentów, lecz działaniem mającym na celu zniszczenie przedsiębiorcy, jakim jest strona postępowania.

Prezes UOKiK nie może zgodzić się z zaprezentowanym powyżej poglądem. W opinii organu nadzoru trudna sytuacja ekonomiczna, na którą powołuje się strona postępowania nie jest okolicznością, która pozwalałaby organowi nadzoru obniżyć lub odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej nałożonej na stronę postępowania kwestionowaną decyzją. Należy zauważyć, iż zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości 100 000 zł. Argument dotyczący sytuacji materialnej strony postępowania nie stanowi, w opinii Prezesa UOKiK, podstawy do zmniejszenia wysokości kary, a tym bardziej, odstąpienia od jej wymierzenia. Wykazywanie strat przez działalność gospodarczą strony postępowania oraz redukcja zatrudnienia nie są okolicznościami, które mogłyby przemawiać za uprzywilejowaniem strony w stosunku do innych podmiotów. Obciążenia natury publicznej, a do takich zaliczają się kary pieniężne nakładane przez organy administracji, są ze swojej natury normalnymi konsekwencjami niewywiązywania się przez przedsiębiorców z obowiązków, które nakładają na nich przepisy obowiązującego prawa i muszą być traktowane jako czynnik, z którym podmioty w sposób profesjonalny uczestniczące w obrocie gospodarczym powinny się liczyć. Zgodnie bowiem z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 listopada 2000 r., sygn. akt: I SA/Ka 1188/99 *„gromadzenie środków na pokrycie kosztów działalności gospodarczej, (...), jak i zapłatę ciążących na prowadzącym działalność gospodarczą danin publicznych jest immanentną cechą planowania tej działalności”*. Prezes UOKiK podkreśla również, iż organ nadzoru jest uprawniony do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za samo wprowadzenie na rynek produktu, który nie jest bezpieczny i fakt jej nałożenia nie jest uzależniony od kondycji finansowej danego przedsiębiorcy. Niniejsze stanowisko Prezesa UOKiK znalazło potwierdzenie i akceptację w orzecznictwie sądów administracyjnych, m. in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. akt: VI SA/Wa 2423/10, w którym Sąd przyznał, iż konieczność odwoływania się przez Prezesa UOKiK do sytuacji ekonomicznej strony postępowania „(...) skutkować by mogło nakładaniem minimalnej, czy nieadekwatnej do wartości wprowadzonego do obrotu produktu kary w każdym przypadku, gdy działalność karanego przedsiębiorstwa byłaby deficytowa lub gdyby działało ono w zawyżonej strukturze kosztów”. Ponadto, podążając za linią orzecznictwa dotyczącą charakteru tej kary stwierdzić trzeba, że oprócz wymiaru represyjnego dla konkretnego przedsiębiorcy, ma ona także spełniać funkcje prewencyjne i odnosić skutek względem innych przedsiębiorców. Należy także zauważyć, że w podobnych sytuacjach organ nadzoru nakładał na innych przedsiębiorców kary w zbliżonej wysokości, co w przypadku strony niniejszego postępowania.

Na marginesie wspomnieć więc tylko można, że trudna sytuacja finansowa, na którą powołuje się strona postępowania, w opinii organu nadzoru, w pewnych przypadkach i po przedstawieniu dowodów potwierdzających tę okoliczność, może być potraktowana jako wystąpienie ważnego interesu podatnika, tj. przesłanki upoważniającej do wystąpienia z wnioskiem o rozłożenie zapłaty kary na raty, stosownie do art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.).

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK w sposób szczegółowy i wyczerpujący wskazał na okoliczności, jakimi kierował się przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Po pierwsze zatem wskazał na profesjonalny charakter tej działalności. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Jako okoliczność obciążającą stronę postępowania Prezes UOKiK potraktował również fakt, iż strona postępowania pomimo deklaracji z dnia 20 maja 2011 r. o wstrzymaniu sprzedaży kwestionowanych produktów i poinformowaniu nabywców o zagrożeniach, jakie stwarzają nie przekazała żadnych dowodów, które pozwoliłyby przyjąć, iż działania te rzeczywiście zostały przez nią podjęte. Tymczasem z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, zarówno do czasu wydania kwestionowanej decyzji Prezesa UOKiK z dnia 12 października 2011 r. nr DNR-1/66/2011,

jak również już po złożeniu przez stronę postępowania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej tą decyzją, wynika, że kwestionowane artykuły dekoracyjne w dalszym ciągu udostępniane są na stronie internetowej strony postępowania, do czego strona nie odniosła się pomimo prośby w powyższym zakresie, wystosowanej przez Prezesa UOKiK w piśmie z dnia 10 listopada 2011 r. Ponadto, nie można pominąć faktu, iż w kwestionowanej decyzji Prezes UOKiK powołał się również na okoliczności uwzględnione na korzyść strony postępowania przy określaniu wysokości wymierzonej wobec niej kary (tj. wskazał na brak informacji na temat skarg i reklamacji dotyczących imitacji wprowadzanych na rynek przez stronę postępowania, a także uwzględnił okoliczność pierwszego naruszenia przez nią przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów).

W związku z naruszeniem art. 10 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK w decyzji nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r. nałożył na stronę postępowania karę w wysokości 3 000 zł. Wymierzając niniejszą karę, Prezes UOKiK w sposób szczegółowy wyjaśnił stronie postępowania, jakie okoliczności uwzględnił ustalając jej wysokość. Organ nadzoru nie dopatrył się nieprawidłowości w powyższym zakresie.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż organ nadzoru określił wysokość przedmiotowej kary na niskim poziomie (3%), biorąc pod uwagę fakt, iż ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustaliła jej maksymalną wysokość jako 100 000 zł.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 26 października 2011 r., zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, uznał, że decyzja nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Niezależnie od powyższego, organ nadzoru pragnie odnieść się do kwestii omyłkowego niepowołania w sentencji decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/66/2011 z dnia 12 października 2011 r. przepisu art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jako podstawy prawnej do nałożenia obowiązku zakazu wprowadzania produktu na rynek i nakazu podjęcia czynności niezbędnych do zapewnienia jego przestrzegania.

Z uwagi na fakt, iż rozstrzygnięcie w powyższym przedmiocie znalazło się zarówno w sentencji jak również w uzasadnieniu decyzji organu, Prezes UOKiK stwierdza, iż ww. uchybienie przepisom postępowania nie miało wpływu na wynik sprawy.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje:

„AGITAL” Grzegorz Starzyński, Romuald Kudrycki sp. j.
ul. Cielmicka 6
43-100 Tychy